

grunde til under markedsprisen til opførelse af almene boliger.

Udgangspunktet for forslaget er, at kommunerne efter de gældende regler ikke kan påtage sig opgaver i relation til den almindelige boligforsyning, medmindre der er en udtrykkelig hjemmel i lovgivningen til det. Det betyder bl.a., at en kommune ikke kan sælge en byggegrund til under markedsprisen.

Forslagsstillerne tager endvidere udgangspunkt i, at grundpriserne i hovedstadsområdet og i områderne omkring de større byer har nået et niveau, som stort set gør det umuligt at opføre almene boliger inden for det gældende maksimumsbeløb. På den baggrund er det forslagsstillerens opfattelse, at de gældende regler ikke tager højde for de udfordringer, de store kommuner står over for i fremtiden med hensyn til en mangfoldig boligsammensætning.

Forslaget kan med andre ord koges ned til, at hvis kommunerne kan få lov til at sælge byggegrunde billigt, ja, så kan vi med et snuptag løse boligproblemerne for lav- og mellemindkomstgrupperne. Men så enkelt tror jeg nu ikke at situationen kan gøres op.

De holdninger, der ligger bag beslutningsforslaget, er selvfølgelig positive, og jeg ser jo gerne, at kommunerne langt mere systematisk arbejder med en aktiv boligpolitik; en boligpolitik, hvor kommunerne strategisk arbejder med at opfylde de boligpolitiske målsætninger og herunder skabe rammerne for en boligforsyning, som matcher borgernes behov. I den forstand kan man kun have sympati for intentionerne bag forslaget.

Men med den konkrete udmøntning må jeg klart sige, at den kan jeg ikke støtte. Det er ikke en god idé at skabe mulighed for, at kommunerne skal kunne sælge byggegrunde til under markedspris. Man må her gøre sig helt klart, at forslaget jo ikke, som det er fremlagt, billiggør byggeriet af boliger. Vi taler med andre ord ikke om en effektivisering eller en billiggørelse af byggeriet, som vi jo alle sammen vil være interesseret i og vil kunne tilslutte os, og som regeringens kommende byggepolitiske handlingsplan faktisk tager fat om.

Kl. 15.00

Det, forslaget gør, er jo at øge den offentlige støtte til opførelse af almene boliger, for uanset om støtten gives som grundkapital, som støtte til afdrag på lån eller ved at kommunen mister en indtægt ved at sælge byggegrunde til under markedspris, er der jo tale om offentlig støtte.

Dermed øger forslaget blot de offentlige udgifter til alment byggeri generelt.

Jeg vil nødig være den, der skal give startskuddet til et kapløb, hvor kommunerne konkurrerer om at underbyde markedet. En sådan politik vil efter min opfattelse indebære en uacceptabel vilkårlighed og en uigennemsigthed omkring prisfastsættelse og køber. Den støtte, vi yder til almene boliger, skal være tydelig, være gennemsigtig og skal ikke skjules som billige byggegrunde. Billige boliger skal etableres ved effektivt byggeri og ikke ved øget offentlig støtte.

Med hensyn til kommunernes handlemuligheder i dag er det min opfattelse, at kommunerne allerede har ganske mange redskaber, der kan hjælpe dem med at opfylde deres målsætninger. Først og fremmest er det jo kommunernes suveræne ansvar at beslutte, om der skal bygges almene boliger, og for den sags skyld jo også inden for lovgivningens rammer at beslutte, hvad boligen skal koste, og hvilken kvalitet den skal have.

Særlig i forhold til de udsatte boligområder, ghettoområderne, har regeringen taget en lang række initiativer, der jo netop skal understøtte en afbalanceret beboersammensætning.

Med hensyn til de muligheder fra udlandet, der omtales i beslutningsforslaget, vil jeg blot sige, at det jo ofte er svært direkte at overføre modeller fra et land til et andet. Vi har store forskelle i vores opfattelser af, hvordan vi vil regulere vores samfund, vores økonomi, af, hvad det er, markedet skal styre, og af mange andre ting. Men det er da klart, at der kan ligge en inspiration, og at der kan være nogle ideer, som kan hjælpe os, når vi skal udvikle nye modeller.

Samlet set er det min opfattelse, at kommunerne allerede i dag har gode muligheder for at føre en aktiv boligpolitik. Og når det er sagt, må vi også konstatere, at med den udvikling, der har præget byggeriet de sidste par år, er der nogle forhold, som vi bliver nødt til at holde øje med.

Som jeg ved en række lejligheder har givet klart udtryk for, følger jeg situationen omkring anskaffelsessummen til alment byggeri tæt, og jeg er naturligvis klar over, at anskaffelsessummen i nogle bestemte områder i landet er under ganske stort pres. Den væsentligste årsag til presset er, at grund- og byggepriserne er steget mere end den almindelige inflation, og det kan føre til, at der er nogle almene byggerier, der ikke gennemføres. Det siger sig selv, at det ikke i